

Sygn. akt V CZ 137/11

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący,
sprawozdawca)

SSN Jan Górowski

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa M. T.

przeciwko J. G.

o ustalenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 23 lutego 2012 r.,

zażalenia powódki na orzeczenie o kosztach, zawarte w wyroku Sądu

Apelacyjnego

z dnia 10 sierpnia 2011 r.,

**odrzuca zażalenie w części dotyczącej kosztów postępowania
za pierwszą instancję, a w pozostałym zakresie oddala zażalenie.**

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 10 sierpnia 2011 r. w pkt 1 zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że powództwo oddalił i zasądził od powódki na rzecz pozwanego 7 217 zł tytułem kosztów procesu, a w pkt 2 zasądził od powódki na rzecz pozwanego 8 400 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego. Powódka wniosła zażalenie na orzeczenie o kosztach zawarte w pkt 1 i 2 wyroku, zarzucając naruszenie art. 98 § 1 k.p.c. i twierdząc, że powódka została zwolniona od kosztów sądowych, oraz naruszenie art. 102 k.p.c. przez jego niezastosowanie w sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie na rozstrzygnięcie o kosztach zamieszczone w pkt 1 zaskarżonego wyroku podlega odrzuceniu z tego powodu, że, zgodnie z art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c., zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji co do kosztów procesu, które nie były przedmiotem rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji. Gdy zaś chodzi o zamieszczone w pkt 1 zaskarżonego wyroku rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego, należy podkreślić, że, zgodnie z art. 102 k.p.c., w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Sposób stosowania art. 102 k.p.c. podlega dyskrecjonalnej ocenie sędziowskiej i w zasadzie wymyka się spod kontroli sprawowanej przez Sąd Najwyższy, chyba że zaskarżone orzeczenie zostało wydane z rażącym naruszeniem reguł wprowadzonych w tym przepisie (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 marca 2011 r., IV CZ 136/10, niepubl.). Ustalenie zaś, czy w sprawie zachodzi stanowiąca podstawę zastosowania art. 102 k.p.c. przesłanka w postaci szczególnie uzasadnionego wypadku, zależy od swobodnej oceny sądu. Ocena ta musi jednak uwzględniać wszystkie okoliczności mogące mieć wpływ na jej podjęcie. Nawet zwolnienie strony od kosztów sądowych nie daje podstaw do przyjęcia automatycznie, iż zachodzi pozwalający na zastosowanie art. 102 k.p.c. wypadek szczególnie

uzasadniony (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 2011 r., V CZ 8/11, niepubl.).

Z przedstawionych powodów orzeczono, jak w sentencji (art. 373 w związku z art. 398²¹ w związku z art. 394¹ § 1 pkt 2 i pkt 3 k.p.c., art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).